

C-506/10. sz. ügy

Rico Graf és Rudolf Engel

kontra

Landratsamt Waldshut

(az Amtsgericht Waldshut-Tiengen
[Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás – Egyenlő bánásmód – Határ menti ingázó önálló vállalkozók – Földhaszonbérleti szerződés – Agrárstruktúra – Tagállami szabályozás, amely lehetővé teszi kifogás emelését a szerződés tekintetében, amennyiben a határ menti ingázó svájci mezőgazdasági termelők által belföldön előállított termékeket Svájcba irányuló vámmentes exportra szánják”

A Bíróság ítélete (harmadik tanács), 2011. október 6. I - 9347

Az ítélet összefoglalása

Nemzetközi megállapodások – A személyek szabad mozgásáról szóló EK–Svájc-megállapodás – Egyenlő bánásmód – Önálló vállalkozói tevékenység lehetősége és annak folytatása – Határ menti ingázó önálló vállalkozók

(A személyek szabad mozgásáról szóló EK–Svájc-megállapodás, I. melléklet, 15. cikk, (1) bekezdés)

I - 9345

Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás I. melléklete 15. cikkének (1) bekezdésében kimondott egyenlő bánásmód elvével ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely e tagállam illetékes hatóságának azon lehetőségéről rendelkezik, hogy kifogást emeljen az ugyanazon tagállam területének valamely meghatározott részén fekvő földterületre vonatkozó – az említett tagállamban lakóhellyel rendelkező személy és a másik Szerződő Fél területén lakóhellyel rendelkező, határ menti ingázónak minősülő személy között létrejött – földhaszonbérleti szerződéssel szemben annak alapján, hogy a földterület haszonbérlete olyan mezőgazdasági termékek

előállítására szolgál, amelyeket az Európai Unió belső piacán kívülre irányuló vámmentes exportra szánnak, és amely szabályozás versenytorzulásokat eredményez, amennyiben e szabályozás – alkalmazása folytán – a másik Szerződő Fél állampolgárait jelentősen nagyobb számban érinti, mint azon tagállam állampolgárait, amelynek a területén e szabályozás alkalmazandó. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy fennáll-e az utóbbi körülmény.

(vö. 36. pont és a rendelkező rész)